

[Schak Nielsen]

over for det. Vi må stille den betingelse, at vi etisk kan leve med det, og vi må have sikkerhed for, at hønerne også kan leve med det.

Tyroll (VS):

Med formandens tilladelse skal jeg begynde mit indlæg med et citat fra lederen i Dansk Veterinær Tidsskrift nr. 21 fra i år. Det hedder:

»Forestiller man sig – for i fantasien har man lov til at forestille sig hvad som helst – at de danske ægproducenter, der på ulovlig vis huser høner i bur, gav deres fanger frihed i nogle dage, ville det være naturligt også at forestille sig, at hønerne straks organiserede en protestmarch til Christiansborg. Selv i fantasien kan man vel dårligt forestille sig, hvilke strabadser marchen ville påføre burhønerne med deres knoglesvagthed og miserable fjerdragt, plaget af knyster og fodbylder på grund af ophold på uhensigtsmæssige netgulve i trange omgivelser med manglende siddepind. Det ville sandsynligvis være en forkommen delegation, der skulle tale deres sag for rimelige krav om hønseværdige bure over for deres kønsfælle justitsministeren, der i denne folketingsssamling agter at fremsætte forslag om ophævelse af forbud mod æglægningsbure.«

Senere i lederen kommer man ind på, at der er nogle naturlige vanskeligheder for hønerne forbundet med at tale deres sag, fordi de altså ikke kan tale det sprog, som justitsministeren taler. Man må så holde sig til udtalelser og iagttagelser fra forskellige eksperter. Vi har fået et righoldigt materiale tilsendt, og her kan man se en række iagttagelser om adfærdsmønstre, velfærdsproblemer og sundhedsproblemer hos burhøns. Som følge af den trange plads kan der konstateres ensidig vingestrækning; det er mere almindeligt i bure. Bure reducerer de hurtige og kraftige vingebevægelser, som der ellers er behov for; flyvning kan ikke foretages. Der er begrænsede udfoldelsesmuligheder i burene på grund af manglende bund, manglende strøelse osv. En høne på strøelse ændrer hele tiden sin adfærd, mens en høne i bur bliver ved med at gøre det samme over en meget længere periode. Høner i bur viser større angsttilbøjeligheder. I huse forekommer flyvebevægelser i gående og stående stilling, støvbadning og skraben i underlaget, mens det ikke

kan forekomme i burene. I bure forekommer forstyrrelser i forlægningsadfærden, en stereotyp løben frem og tilbage og springen mod væggene, hvorunder der indtræder beskadigelser. Høner i bur udviser betydelig mere hakken på andre – fjer og tær er de udsatte steder – altså langt mere end tilfældet er i huse. Sådant kan der opregnes en lang række eksempler på den adfærd, som kommer til udtryk, når man indespærret hønerne i bure.

Hvad er så egentlig årsagen til, at man vil foretage denne indespærring? Ja, hvis man ser det inde fra buret, hvor hønerne er placeret, så må man sige, at det faktisk er udtryk for, at kapitalisterne, at producenterne sætter sig i en anden form for bur. De sætter sig nemlig i det bur, der er omkranset af profitmotiv og profitmotivets tiltagende behov. Det er det, der argumenteres for i lovforslaget. Man ser, hvordan disse profitmotiver, de rammer, der ligger, bliver mere og mere snærende, og man ser, hvordan adfærden fra kapitalisternes side meget kommer til at ligne den, som burhønsene indtager, i deres kamp for at få øget deres profiler.

Der er ikke tvivl om, at den tiltagende hovedrysten, man ser for burhønsenes vedkommende, må stamme fra deres iagttagelse af kapitalisters og producenters adfærd, og den er måske blevet forstærket væsentligt af det indlæg, som de måske ikke helt har hørt, men som kom her fra DKP i dag.

Johan Philipsen (V):

Her kommer en forhenværende landmand og en forhenværende ægproducent, der som så mange af mine kolleger er blevet slået ud af den produktion, for det er jo ikke et landbrugsspørgsmål længere, det er et specielt spørgsmål. Man kunne rejse det spørgsmål: hvorfor blev vi slået ud, hvorfor har de, der har bure, en højere ydelse end dem, hvor hønsene går frit på gulv, trods alle bestræbelser og trods mange forsøg med forskellige ting? Årsagen er såmænd lige for hånden: det har hidtil ikke været muligt at holde sygdomsfrekvensen nede hos de høns, der går på gulv – så skal man da nøjes med at have en 7-8 sammen og ikke nogle hundrede. Jeg har i årevis måttet konstatere, at når vi kom til foråret, så har jeg tabt imellem 15 og 20 pct. af min bestand, simpelt hen fordi jeg hver mandag morgen måtte aflive en række